

Pridiga apostolskega nuncija v Republiki Sloveniji, nadškofa msgr. dr. Jean-Marie Speicha

Blagoslov kipa svetega Nikolaja,
Murska Sobota, 5. septembra 2021

Spoštovana ekscelenca, cenjene civilne in verske oblasti ter dragi verniki, okoliščine so posebne. Tokrat sta nas zbrala murskosoboški škof in sveti Nikolaj. Se je praznik svetega Nikolaja premaknil z decembra na septembra? Zagotovo ne! Nasprotno, k takšni telovadbi nas sili pandemija covida. A navsezadnje ni pomembno. Bistveno je, da smo skupaj in da skupaj praznujemo. Danes želimo praznovati svetega Nikolaja, ki omogoča, da smo skupaj. Dobro vemo, da Slovenija potrebuje tega "biti skupaj". Morda bo to nauk, ki ga bom podčrtal ob blagoslovu kipa tega svetega škofa.

Sveti Nikolaj je med tretjim in četrtem stoletjem korenito živel izbiro krščanske vere. Bil je odločen človek. Čeprav premožen, se ni zaprl v posedovanje stvari, ampak je svoje bogastvo znal deliti z najrevnejšimi. Kot škof svojega mesta je dobrodelnost združil z zagovarjanjem resnice, zlasti proti tistim, ki so zanikali Jezusovo božjo naravo. Telo svetega Nikolaja počiva v Italiji, v Bariju. Po zaslugi njegovega izvora sta njegov grob in mesto Bari postala stičišče med vzhodno in zahodno krščansko duhovnostjo. Vabim vse verne Prekmurja, katoličane in druge, da se odpravijo na romanje v Bari. Seveda po pandemiji. To bi bil lep trenutek.

Sveti Nikolaj je po poslušanju Božje besede spremenil svoj življenjski slog: njegova usta so postala sposobna primernih besed, njegove noge zmožne hoditi, in tako je postal Gospodov služabnik. In ne samo to. Kot se spominja apostol Pavel, kdor veruje v Gospoda, postane človek občestva, ker je zmožen potrpežljivosti, krotkosti, ponižnosti v službi, ki jo ima vsak v Cerkvi: kot prerok, evangelist, pastir ali učitelj. Sveti Nikolaj je bil zvest Gospodov služabnik, sposoben ljubezni in resnice, zato da bi - če uporabim Pavlove besede - veljal za *"popolnega človeka, kolikor se spodobi za popolno zrelost Kristusa"*. Vaša skupnost se mu je že v preteklosti zaupala, ga izbrala za svojega zavetnika in v njegovi družbi oblikovala dolgo zgodovino vere, kar je pomembna dediščina, ki jo morate ohranjati. Zavetnik je svetnik, ki je na izviren način služil Gospodu; mož občestva; pričevalec vere. Izbrati zavetnika in ga prositi za pomoč pomeni hoditi v isti veri: v Boga Očeta, Sina in Svetega Duha, v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev, v občestvo svetnikov in v večno življenje; to pomeni hoditi v isti dobrodelnosti, ki gleda v nove obraze ubogih, ki je pozorna na vzgojo otrok, ki vedno izbira pravičnost in skupno dobro; pomeni imeti isto upanje, ne izgubljati zaupanja vase in v druge, ne prepustiti se obupu pred mejami življenja ter lastnim in trpljenjem drugih, ne misliti, da naše življenje ni odprto za večnost. Naša svetost raste tudi v veri, upanju in ljubezni. Vsak od nas ima izvorno zgodbo vere: povezano z njegovim življenjem, njegovo

kulturo, njegovim delom, družino, odnosi: Gospod nas kliče, da smo kristjani in hodimo v svetosti v tem osebnem življenjskem okviru.

V zvezi s tem se spominjam besed papeža Frančiška v apostolski spodbudi *Gaudete et exsultate* o univerzalnem klicu k svetosti: *"Rad vidim svetost v potrpežljivem božjem ljudstvu: v starših, ki svoje otroke vzgajajo z veliko ljubeznijo, v moških in ženah, ki delajo, da bi prinesli domov vsakdanji kruh, v bolnih, v ostarelih redovnicah, ki se še naprej smehljajo. V tej stalnosti, da gremo naprej dan za dnem, vidim svetost vojskujoče se Cerkve. To je pogosto svetost 'sosedovih vrat', tistih, ki živijo blizu nas in so odsev Božje navzočnosti ali, če uporabimo drug izraz, 'srednji razred svetosti'«* (G.E. 7).

Zelo mi je všeč, da se kip svetega Nikolaja nahaja na stičišču cest. On je svetnik vseh. Je svetnik, ki povezuje vse: tiste z zahoda in tiste z vzhoda. Je svetnik, ki združuje. Svetnik, ki vabi k spravi. Papež Frančišek je v svoji video poslanici novembra lani Sloveniji in Cerkvi v Sloveniji povedal ravno to: Sprava in edinost za pozitiven napredek tako v slovenski družbi kot v Cerkvi v Sloveniji. Vsi vemo, da je treba še veliko narediti. Zdi se mi dobro, da se današnji dogodek odvija v jubilejnem letu 30. obletnice osamosvojitve Slovenije. V začetku septembra smo sredi praznovanja. Čas je. To je trenutek, da premislite in naravnate smer, kjer je potrebno, da opustite, kar je potrebno, in tudi spodbujate tisto, kar je potrebno za dobro vseh. Podoba stičišča cest in nauk svetega Nikolaja sta v tem trenutku dobrodošla.

Na koncu bi rad vse zaupal priprošnji našega zavetnika in posredoval nekaj odlomkov iz molitve, vzete iz liturgije svetega Janeza Krizostoma:

»Sveti Nikolaj, dobri svetnik, ti si merilo vere, podoba krotkosti in učitelj strpnosti, tvoj način življenja te je naredil za sijoč zgled zaupani čredi. S ponižnostjo si dosegel najbolj vzvišene vrhove, z uboštvom pravo bogastvo. Oče in sveti škof Nikolaj, prosi Kristusa Boga, naj reši naše duše.»

Amen.